

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "נחמיה" – פרק ג

א ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל: ב ועל ידו בנו אנשי ירחו ס ועל ידו בנה זכור בן אמרי: ג ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריחיו: ד ועל ידם החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ ס ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ס ועל ידם החזיק צדוק בן בענא: ה ועל ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא הביאו צורם בעבדת אדניהם: ו ואת שער הישנה החזיקו יודע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריחיו: ז ועל ידם החזיק מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת

עֶבֶר הַנֶּהָר: ח עַל־יְדוֹ הַחֲזִיק עֲזִיאל בֶּן־תְּרַחֲיָה צוֹרְפִים ס
וְעַל־יְדוֹ הַחֲזִיק חֲנַנְיָה בֶּן־הַרְקָחִים וַיַּעֲזְבוּ יְרוּשָׁלַם עַד
הַחֹמֶה הַרְחֵבָה: ט וְעַל־יְדָם הַחֲזִיק רַפְיָה בֶּן־חֹר שֶׁר חֲצִי
פֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם: י וְעַל־יְדָם הַחֲזִיק יְדִיָה בֶּן־תְּרוּמָה וְנָגַד בֵּיתוֹ
ס וְעַל־יְדוֹ הַחֲזִיק חֲטוּשׁ בֶּן־חֲשַׁבְנִיָה: יא מִדָּה שְׁנֵית הַחֲזִיק
מִלְכָּיָה בֶּן־חָרָם וְחֲשׁוּב בֶּן־פַּחַת מוֹאָב וְאֵת מִגְדָּל הַתְּנוּרִים:
יב וְעַל־יְדוֹ הַחֲזִיק שְׁלוֹם בֶּן־הַלּוּחַשׁ שֶׁר חֲצִי פֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם
הוּא וּבְנוֹתָיו: יג אֵת שַׁעַר הַגִּיא הַחֲזִיק חֲנוּן וַיֵּשְׁבִי זְנוּחַ הַמָּה
בְּנוֹהוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלֹתָתָיו מִנְעֵלָיו וּבְרִיחָיו וְאֶלֶף אִמָּה בַחֹמֶה
עַד שַׁעַר הַשְּׁפוֹת: יד וְאֵת ו שַׁעַר הָאֲשְׁפוֹת הַחֲזִיק מִלְכָּיָה
בֶּן־רֶכָב שֶׁר פֶּלֶךְ בֵּית־הַכָּרָם הוּא יְבָנְנוּ וַיַּעֲמִיד דְלֹתָתָיו
מִנְעֵלָיו וּבְרִיחָיו: טו וְאֵת שַׁעַר הָעֵין הַחֲזִיק שְׁלוֹן בֶּן־כָּל־חֹזֶה
שֶׁר פֶּלֶךְ הַמְצָפָה הוּא יְבָנְנוּ וַיִּטְלְּנוּ וַיַּעֲמִידוּ וַיַּעֲמִיד דְלֹתָתָיו
מִנְעֵלָיו וּבְרִיחָיו וְאֵת חוֹמַת בְּרַכַּת הַשְּׁלַח לְגַן־הַמֶּלֶךְ
וְעַד־הַמַּעְלוֹת הַיּוֹרְדוֹת מֵעִיר דָּוִד: טז אַחֲרָיו הַחֲזִיק נַחֲמִיָה
בֶּן־עֲזֹבוּק שֶׁר חֲצִי פֶלֶךְ בֵּית־צוּר עַד־נָגַד קְבָרֵי דָוִד
וְעַד־הַבְּרָכָה הָעֲשׂוּיָה וְעַד בֵּית הַגְּבָרִים: יז אַחֲרָיו הַחֲזִיקוּ
הַלּוּיִם רְחוּם בֶּן־בְּנֵי עַל־יְדוֹ הַחֲזִיק חֲשַׁבְיָה שֶׁר־חֲצִי־פֶלֶךְ

קְעִילָה לְפִלְכוֹ: יח אַחֲרֵי הַחֲזִיקוּ אֶחְיָהֶם בְּיַד בֶּן־חֲנָדָד שֶׁר
 חָצִי פֶלֶךְ קְעִילָה: יט וַיִּחַזַק עַל־יָדוֹ עֶזֶר בֶּן־יִשׁוּעַ שֶׁר
 הַמְצִיפָה מִדָּה שְׁנִית מִנְּגֵד עָלַת הַנָּשֶׁק הַמְקַצֵּעַ: כ אַחֲרֵי
 הַחֲרָה הַחֲזִיק בְּרוּךְ בֶּן־זְבִי זָכִי מִדָּה שְׁנִית מִן־הַמְקַצֵּעַ
 עַד־פֶּתַח בֵּית אֱלִישִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל: כא אַחֲרֵי הַחֲזִיק
 מִרְמוֹת בֶּן־אוּרִיָּה בֶּן־הַקּוֹץ מִדָּה שְׁנִית מִפֶּתַח בֵּית אֱלִישִׁיב
 וְעַד־תְּכֵלִית בֵּית אֱלִישִׁיב: כב וְאַחֲרֵי הַחֲזִיקוּ הַכֹּהֲנִים אֲנָשֵׁי
 הַכֹּפֶר: כג אַחֲרֵי הַחֲזִיק בְּנִימָן וַחֲשׁוּב נֶגֶד בֵּיתָם ס אַחֲרֵי
 הַחֲזִיק עֲזַרְיָה בֶּן־מַעֲשִׂיָּה בֶּן־עֲנַנְיָה אֶצֶל בֵּיתוֹ: כד אַחֲרֵי
 הַחֲזִיק בְּנוֹי בֶּן־חֲנָדָד מִדָּה שְׁנִית מִבֵּית עֲזַרְיָה עַד־הַמְקַצֵּעַ
 וְעַד־הַפְּנֵה: כה פֶּלֶל בֶּן־אוּזִי מִנְּגֵד הַמְקַצֵּעַ וְהַמְגִדֵּל הַיּוֹצֵא
 מִבֵּית הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר לַחֲצַר הַמִּטְרָה אַחֲרֵי פְדִיָּה
 בֶּן־פֶּרְעֵשׁ: כו וְהַנְּתִינִים הָיוּ יוֹשְׁבִים בְּעַפְלָה עַד נֶגֶד שַׁעַר
 הַמַּיִם לַמְּזֻרַח וְהַמְגִדֵּל הַיּוֹצֵא: כז אַחֲרֵי הַחֲזִיקוּ הַתְּקַעִים
 מִדָּה שְׁנִית מִנְּגֵד הַמְגִדֵּל הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא וְעַד חוֹמַת הָעֶפְלָה:
 כח מֵעַל ׀ שַׁעַר הַסּוּסִים הַחֲזִיקוּ הַכֹּהֲנִים אִישׁ לְנֶגֶד בֵּיתוֹ:
 כט אַחֲרֵי הַחֲזִיק צְדוּקָה בֶּן־אֶמֶר נֶגֶד בֵּיתוֹ ס וְאַחֲרֵי הַחֲזִיק
 שְׁמַעְיָה בֶּן־שְׁכַנְיָה שֹׁמֵר שַׁעַר הַמְּזֻרַח: ל אַחֲרֵי אַחֲרֵי הַחֲזִיק

חֲנַנְיָהּ בֶן־שְׁלֵמְיָהּ וְחַנּוּן בֶּן־צִלְף הַשְּׁשִׁי מִדָּה שְׁנֵי אַחֲרָיו
הַחֲזִיק מִשְׁלָם בֶּן־בְּרַכְיָה נֶגֶד נִשְׁכָּתוּ: לֹא אַחֲרֵי אַחֲרָיו הַחֲזִיק
מִלְכָּיָהּ בֶּן־הַצֶּרְפִּי עַד־בֵּית הַנְּתִינִים וְהָרְכָלִים נֶגֶד שַׁעַר
הַמִּפְקָד וְעַד עֲלִית הַפְּנָה: לֹב וּבֵין עֲלִית הַפְּנָה לְשַׁעַר הַצֵּאן
הַחֲזִיקוּ הַצֶּרְפִּים וְהָרְכָלִים: לֹג וַיְהִי כֹּאֲשֶׁר שָׁמַע סַנְבַלֵּט
כִּי־אֲנַחְנוּ בּוֹנִים אֶת־הַחֹמָה וַיַּחַר לוֹ וַיִּכְעַס הַרְבֵּה וַיִּלְעַג
עַל־הַיְהוּדִים: לֹד וַיֹּאמֶר ׀ לְפָנַי אַחֲיוּ וְחִיל שְׁמֵרוֹן וַיֹּאמֶר מָה
הַיְהוּדִים הָאֵמְלָלִים עֹשִׂים הַיַּעֲזֹבוּ לָהֶם הַיִּזְבָּחוּ הַיִּכְלוּ בַיּוֹם
הַיַּחֲיוּ אֶת־הָאֲבָנִים מֵעֲרֹמוֹת הָעֶפֶר וְהָמָה שְׁרוּפוֹת:
לֹה וְטוֹבִיָּה הָעַמְנִי אָצְלוּ וַיֹּאמֶר גַּם אֲשֶׁר־הֵם בּוֹנִים
אִם־יַעֲלֶה שׁוֹעַל וּפְרִץ חוֹמַת אֲבִיָּהֶם: לוֹ שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ
כִּי־הָיִינוּ בּוֹזָה וְהָשִׁב חֲרַפְתָּם אֶל־רֹאשָׁם וְתָנִם לְבֹזָה בְּאֶרֶץ
שְׁבִיָּה: לז וְאֵל־תְּכַס עַל־עֵוֹנָם וְחַטָּאתָם מִלְּפָנֶיךָ אֵל־תִּמְחָה
כִּי הִכְעִיסוּ לְנֶגֶד הַבּוֹנִים: לח וַנִּבְנֶה אֶת־הַחֹמָה וַתִּקַּשׁ
כָּל־הַחֹמָה עַד־חֲצִיָּהּ וַיְהִי לֵב לָעַם לַעֲשׂוֹת:

ספר "נחמיה" – פרק ד

א וַיְהִי כֹּאֲשֶׁר שָׁמַע סַנְבַלֵּט וְטוֹבִיָּה וְהָעֲרָבִים וְהָעַמְנִים

וְהַאֲשֻׁדּוּדִים כִּי־עָלְתָה אַרוּכָה לְחַמּוֹת יְרוּשָׁלַם כִּי־הֵחֵלוּ
הַפְּרָצִים לְהַסִּיתָם וַיַּחַר לָהֶם מְאֹד: ב וַיִּקְשְׁרוּ כָל־ם יַחְדָּו לְבוֹא
לְהִלָּחֵם בִּירוּשָׁלַם וּלְעַשׂוֹת לוֹ תוֹעָה: ג וַנִּתְפַּלֵּל אֶל־אֱלֹהֵינוּ
וַנַּעֲמִיד מִשְׁמַר עֲלֵיהֶם יוֹמָם וּלְיָלָה מִפְּנֵיהֶם: ד וַיֹּאמֶר יְהוָה
כִּשֵׁל כַּח הַסֶּבֶל וְהָעֶפֶר הַרְבִּיה וְאֲנַחְנוּ לֹא נוֹכַל לְבָנוֹת
בַּחֹמָה: ה וַיֹּאמְרוּ צָרֵינוּ לֹא יִדְעוּ וְלֹא יֵרְאוּ עַד אֲשֶׁר־נְבוֹא
אֶל־תּוֹכֶם וְהִרְגָנוּם וְהִשְׁבַּתְנוּ אֶת־הַמְּלָאכָה: ו וַיְהִי
כִּאֲשֶׁר־בָּאוּ הַיְהוּדִים הַיֹּשְׁבִים אֶצְלָם וַיֹּאמְרוּ לָנוּ עֲשֹׂר
פְּעָמִים מִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר־תָּשׁוּבוּ עָלֵינוּ: ז וַאֲעֲמִיד
מִתַּחַת־יָדַי לְמָקוֹם מֵאַחֲרֵי לְחֹמָה בַּצְּחָחִיִּים בַּצְּחִיחִים וַאֲעֲמִיד
אֶת־הָעַם לְמִשְׁפָּחוֹת עִם־חֲרַבְתֵּיהֶם רַמְחֵיהֶם וְקִשְׁתֵּיהֶם:
ח וַאֲרָא וְאָקוּם וְאָמַר אֶל־הַחֲרִים וְאֶל־הַסֹּגָנִים וְאֶל־יֵתֶר
הָעַם אֶל־תִּירְאוּ מִפְּנֵיהֶם אֶת־אֲדֹנָי הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא זְכוּרוּ
וְהִלָּחְמוּ עַל־אֲחֵיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֵי־כֶם וּבְתִיכֶם: ט וַיְהִי
כִּאֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אוֹיְבֵינוּ כִּי־נֹדַע לָנוּ וַיִּפְּר הָאֱלֹהִים
אֶת־עֲצָתָם וַנִּשׁוּב וַנָּשָׁב כָּל־נוּ אֶל־הַחֹמָה אִישׁ אֶל־מְלֹאכְתּוֹ:
י וַיְהִי ׀ מִן־הַיּוֹם הַהוּא חָצִי נִעְרִי עֹשִׂים בַּמְּלָאכָה וְחָצִים
מִחֲזִיקִים וְהִרְמָחִים הַמִּגָּנִים וְהַקְּשָׁתוֹת וְהַשְּׂרִינִים וְהַשְּׂרִים

אֲחֵרֵי כָּל־בַּיִת יְהוּדָה: יא הַבּוֹנִים בַּחֹמָה וְהַנְּשָׂאִים בַּסֶּבֶל
עֹמְשִׁים בְּאַחַת יָדוֹ עֹשֶׂה בַּמְּלָאכָה וְאַחַת מִחֻקֹּת הַשְּׁלַח:
יב וְהַבּוֹנִים אִישׁ חֲרָבוֹ אֲסוּרִים עַל־מִתְּנֵיוֹ וּבּוֹנִים וְהַתּוֹקֵעַ
בַּשּׁוֹפָר אֶצְלִי: יג וְאָמַר אֶל־הַחֲרִים וְאֶל־הַסִּגְנִים וְאֶל־יִתְרֵי
הָעָם הַמְּלָאכָה הַרְבֵּה וּרְחָבָה וְאַנְחָנוּ נִפְרָדִים עַל־הַחֹמָה
רְחוּקִים אִישׁ מֵאָחִיו: יד בְּמָקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל
הַשּׁוֹפָר שָׁמָּה תִקְבְּצוּ אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יִלָּחֶם לָנוּ: טו וְאַנְחָנוּ
עֹשִׂים בַּמְּלָאכָה וְחֻצִּים מִחֻזִּיקִים בְּרַמְחֵים מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד
צֵאת הַכּוֹכָבִים: טז גַּם בַּעַת הַהִיא אָמַרְתִּי לָעָם אִישׁ וַנִּעְרוּ
יָלֵינוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהָיוּ־לָנוּ הַלֵּילָה מִשְׁמַר וְהַיּוֹם מְלָאכָה:
יז וְאִין אָנִי וְאָחִי וַנִּעְרֵי וְאֲנָשִׁי הַמְּשָׁמַר אֲשֶׁר אַחֲרַי
אִין־אֲנַחְנוּ פִשְׁטִים בְּגַדֵינוּ אִישׁ שְׁלַחוּ הַמַּיִם:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטריי ויתבוננו ח'סדי "קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)

נ"ך היומי – לימוד כל ספרי נביאים וכתובים במעגל השנה – [עמוד 1662]